

N:o 293.

Af herr **E. A. Trana**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i 19 och 25 kap. strafflagen.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition, n:o 98, med förslag till lag om ändring i 19 kap. strafflagen, lider af den ensidigheten, att förslaget afser den, som åtagit sig att arbeta åt annan, men däremot icke den, åt hvilken annan åtagit sig att arbeta. Då emellertid rättskänslan synes mig kräfva, att såväl arbetsgifvare som arbetstagare drabbas af enahanda ansvar för enahanda förseelse, föranlåtes jag härmed hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del, med afslag å den kungl. propositionen om förändrad lydelse af 19 kap. 22 § strafflagen, besluta, att nämnda § skall lyda sålunda:

»Har någon, som åtagit sig *eller gifvit arbete* åt annan, före utgången af den tid, hvarunder aftalet skolat gälla, utan laga skäl *inställt* arbetet under sådana förhållanden, att af hans förfarande, antingen ensamt för sig eller i förening med andras, uppstått fara för människors lif eller hälsa eller för grof skada å *annans* egendom, varde, där han bort kunna inse faran, dömd till böter. Kom af

gerningen skada å person eller grof skada å egen-
dom, dömes till böter eller fängelse i högst sex
månader.»

Skulle lagutskottet finna en annan formulering af ifråga-
varande lagrum i min motions syfte vara att föredraga framför den af
mig föreslagna, anhåller jag att utskottet måtte föreslå sådan.

Stockholm den 1 maj 1905.

Erik Trana.

I motionens syfte instämmer

M. Täcklind.